Pregaria.cat

Entrada

SOMNI O POTSER REALITAT

El Jaume va matinar. Encara era negra nit que pujava costa amunt. El vent fred, intens, i el camí estret i ple de pedres. Passat el coll començà el tros més llarg travessant un bosc immens en el qual amb prou feines entrava la llum. La boira freda s'anava esvaint a estones i en altres moments tornava a ser intensa.

En arribar a un indret on fa anys hi havia hagut una font i ara en quedaven unes quantes pedres, es va trobar un altre excursionista, més gran, que estava menjant.
–En vols? –li diu.
–Que aprofiti!
–Fes un mos, que el pa és tendre i el formatge és d'aquesta comarca, fort i coratjós.
–D'acord. Gràcies...
Resulta que aquell company anava al mateix cim.

Van passant les hores i el Jaume es comença a sentir cansat. L'amic redueix la velocitat i el segueix. En un determinat moment l'amic li porta la motxilla. Al cap d'una estona fan una parada i l'amic treu un fogonet i escalfa una sopa, que ell mateix portava feta. És un caldo intens i autèntic. Es nota el gust del pollastre, de l'os del pernil i fins de la pastanaga. Un plat autèntic.

Devien ser les tres de la tarda quan el Jaume, en un mal pas, va caure i es va quedar a terra sense poder-se alçar. L'amic, que era fort com un Sant Pau, se'l va carregar a les espatlles i va començar la baixada. Ja era negra nit quan arribaren al poble...

Contemplant la creu que hi havia a la cambra, el Jaume pensava que també Ell durant anys de la seva vida l'havia anat acompanyant en el camí. Pedres, bosc, boires i prats, moments de pujada i suades intenses. Sempre al costat, Jesús sempre a prop. Moltes vegades sense valorar-ho.

Va ser a la caiguda interior quan Jesús el va carregar a les seves espatlles i el va portar fins a casa. Mentre el portava, lentament, el Jaume s'anava adonant que la pau i la confiança anaven fent minvar l'angoixa i les pors. Una serenitat inesperada envaïa el seu esperit. El contacte amb Jesús l'estava guarint.

A la casa, quan el Jaume es despertà, Ell havia marxat, però a sobre la taula li havia deixat un breu escrit:

Hola, Jaume, bon dia. Has dormit molt bé. No tens res trencat. Això sí, molts cops; s'aniran guarint. He tornat a pujar a la muntanya, però si em necessites, crida'm des del més profund del teu cor i tornaré ben aviat. Ets ferm, Jaume. Mira de fer als altres el que he fet amb tu. Són molts els que et necessiten. Bona sort. A reveure.

Jesús Renau sj.